

Preludi Jacin Verdaguer

Roger Más

Preludi

Un dia somí que era una abella
i, papallonejant per l'hort del cel,
anava d'una estrella a una altra estrella,
volves d'or collint la dolça mel.

Am

E

Am

E

Am

E

Am

(bIs)*

Anava del clavell a la vidalba,
de l'herba de la creu als romanins,
il·luminats per la claror de l'alba
que no han vista jamai nostres matins.

Ací em somreia una gentil poncella
que, esbadellant-se, es convertia en flor,
en flor del paradís, sempre novella,
que feia cada dia nova olor.

G

D

F

E

G

D

F

E

(Bis)*

D'un misteri volava a altre misteri,
d'una amor robadora a un altra amor;
com un pit se m'obria l'hemisferi,
deixant-me beure en lo diví tresor.

G

D

Vola que vola de la rosa al lliri,
de flor en flor seguia jo el verger,
del nèctar regalat fent lo captiri
entre càntics i música i plaer.

F

E

E

Am

E

Am

Fer-ne volia una rosada bresca,
per dir "Preneu-ne" a mos amics del món;
"preneu-ne un rajolí, d'eixa mel fresca
de l'alt verger on mes delícies són".
Mes ai, mes ai! Quan a plaer brescava,

G

D

F

E

E

Am

E

Am

G

D

F E
caigut sobre la terra em despertí,
E Am
i, en comptes de la bresca que us baixava,
E Am
sols trobo les cançons que veus aquí.